

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

KAREN BOOTH

Geriausiai suplanuotos vestuvės

2023 gegužė-rugpjūtis

PO MĖNESIENA

Karen Booth

**GERIAUSIAI
SUPLANUOTOS
VESTUVĖS**

Trijų knygų serija
"*Po mėnesiena*".
Antra knyga

Karen Booth, *Best Laid Wedding Plans*, 2021

© Karen Booth, 2021

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

Lina Noreikaitė, knygos viršelio dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2023

© Kamilė Strachė, vertimas iš anglų kalbos, 2022

ISBN 978-609-03-0896-7

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2023

1

Rudenė Kinkeid didžiavosi savo optimizmu. Stengėsi gyventi šia akimirka. Deja, praeitis vis tiek vijosi. Štai kad ir bjaurios šio ryto antraštės paskalų svetainėje, šaukte šaukiančios: „Vestuvių planuotoja palikta prie altoriaus!“ ir „Pažeminta prieštaringai vertinamo Holivudo prodiuserio dukra!“

[važiavusi ir užvėrusi „Mėnesienos kalnagūbrio“, ištaigingo kalnų kurorto Ašvilyje, Šiaurės Karolinoje, kuriame dirbo laisvai samdoma vestuvių planuotoja, vartus, sugniaužė sidabrinio BMW vairą. Sužadėtinis metė ją jau prieš tris mėnesius. Ir tai *jokia* sensacinga naujiena. Bet ne, bulvarinis interneto skaitalas tiesiog nusprendė darsyk priminti liūdnei pasibaigusią pasaką apie paliktą prie altoriaus vestuvių planuotoją, nors ši istorija narstyta iškart tam įvykiui. Pranešimas suteikė dingstį rašyti apie jos tėvą. Tai reiškė dažnas tinklalapio peržiūras ir didelius pinigus. Tėtis – didžiulė gėda, o kai kuriems žmonėms tai tapo puikiu būdu užsidirbti daugiau. O ji, kaip ir kone visą gyvenimą, ir šįkart turėjo atsakyti savo kailiu.

Atsiduso įsukusi į laisvą stovėjimo vietą, išlipo ir nužygiavo iki pagrindinio įėjimo į istorinę

„Mėnesienos kalnagūbrio“ vilą. Tiesa, ne visai tikslu taip vadinti šį pastatą. Tai – didžiulis dvaro kompleksas. Kone šimtmetis, su salių ir kambarių labirintu, dailiai ir elegantiškai dekoruotu išskirtinėmis detalėmis: akmens raižiniais, egzotine mediena ir marmuru. Mėgo čia rengti vestuves, tačiau po naujausių neigiamų pranešimų spaudoje sutartis su kurortu rimtai pakibo ant plauko. Išties sunku įtikinti šiuolaikinės nuotakas, kad šiek tiek senstelėjusios „Mėnesienos kalnagūbrio“ erdvės – geriausia vieta vestuvėms. Tačiau po neseniai atliktos renovacijos padėtis pasikeitė. Manė, darbas taps lengvesnis, bet bulvariniai laikraščiai ir vėl sumaišė kortas.

Skrandis susitraukė vien nuo minties, kaip reikės susidoroti su pasekmėmis, tačiau turėjo žvelgti į ateitį ir žiūrėti savęs. Kilstelėjusi galvą, sparčiu žingsniu perėjo vestibulį, tada plačiais laiptais pakilo į trečio aukšto administracinės patalpas, kur turėjo susitikti su geriausia drauge ir kurorto generaline direktore Mole Haskel.

Šiaip ar taip, dvi geras aplinkybės vis tik įžvelgė. Pirma, jau nebegyveno Los Andžele ir turėjo užtektinai proto nevykti į Niujorką, kur būtų neįmanoma pabėgti nuo bulvarinės

spaudos puolimo. Vaikystės namuose Ašvilyje tylu ir ramu. Žmonės draugiški. Čia gali išlikti niekieno nepastebėta. Ir tai viskas, ko iš tikrųjų norėjo. Troško būti laisva. Tiesiog būti Rudene, vestuvių planuotoja. Paprastas noras.

Stabtelėjusi Molės kabineto tarpduryje, prisiminė antrą gerą dalyką – bičiulę, dėl kurios ir grįžo į Ašvilį. Net žinodama, jog ruošiamasi aptarti jos bėdas, pajuto didžiulį palengvėjimą, kad draugė yra už tai atsakinga.

Molė pažvelgė į ją laikydama telefoną prie ausies. Jos ryškiai žalios akys buvo nerimastingai aptemusios. Molė mostelėjo jai, pasisuko kėdėje ir pažvelgė į sodrų kalnų vaizdą už lango. Birželis Ašvilyje tikrai nuostabus, kupinas medžių žalumos ir besiskleidžiančių gėlių. Rudenė tyliai atsisėdo ir laukė, nekantriai siūbuodama koja.

– Suprantu. Tikiuosi, rasite kitą vestuvių vietą,
– pasakė Molė.

Rudenė pajuto nemalonų jausmą pilve. Dar viena nuotaka atšaukė rezervaciją? Taip yra nutikę ir anksčiau, iškart, kai pirmąkart buvo paviešinta žinia, kad ji netikėtai palikta prie altoariaus. Ne tik dužo širdis, ji patyrė ir profesinį pažeminimą.

- Žinoma. Paprašysiu finansų skyriaus nedelsiant gražinti jūsų užstatą. Praneškite, jei apsigalvosite, - Molė vis sukosi kėdėje, kol galiausiai baigė pokalbį ir švelniai nusišypsojo. Su gailėsčiu. - Kaip sekasi? Kaip laikaisi?

- Maniau, viskas gerai, bet dabar nesu tuo tikra. Atšauktos dar vienos vestuvės?

Molė pastebimai susiraukė.

- Deja. Bleirė Morgan. Jos mama nusiminusi dėl pasirodžiusių straipsnių. Taip pat sužinojo, kas tavo tėvas...

Rudenė jautė didžiulį nusivylimą. Sunkiai dirbo, norėdama įtikti Bleirei ir jos sužadėtiniui, bet visą laiką žinojo, jog itin nenuspėjama nuotakos mama lemia visus vestuvių sprendimus.

- Norėčiau sakyti, kad esu nustebusi, bet ne. Aš apimta nevilties. Ir man gėda.

- Man labai gaila.

- Ar šįkart ponas Holovėjus jau žino apie straipsnį? Pirmąjį nuo jo nuslėpei.

Džeimsonas Holovėjus - „Mėnesienos kalnagūbrio“ savininkas. Prieš kelis dešimtmečius iš geraširdžio, tačiau bevaikio Tipo Salivano paveldėjo turtą. Neapkentė minties, kad teks Džeimsoną nuvilti. Šis vyras malonus ir dosnus. Ir taip pat turėjo saugoti savo gerą vardą, nes

Ašvilyje buvo mėgstamas.

- Kaži. Su Maku stengiamės, kad jį aplenktų viskas, kas kelia įtampą. Kalbu ir apie šį įvykį, ir apie cigarus.

Rudenė tyliai sukrizeno. Puikiai žinojo apie Džeimsono meilę dūmeliui, tačiau prieš kelis mėnesius sutriko smegenų veikla, ir jis neberūko. Pasak Molės, trūko vos žingsnio iki aneurizmos. Laimei, jis, kaip pranešama, sveiksta namuose, „Mėnesienos kalnagūbryje“. Vis dėlto visi kaip reikiant susirūpinę, ypač trys įvaikiai - Makas, Grėjus ir Trevisas. Kol Džeimsonas visiškai pasveiks, broliai grįžta į Ašvilį iš skirtingų Jungtinių Valstijų vietų prižiūrėti kurortą. Makas atvažiavo pirmasis, o Grėjus ir Trevisas ketina atvykti per ateinančius kelis mėnesius. Čia Molei pasisekė labiausiai - ji ir Makas, mylėję vienas kitą nuo jaunų dienų, vėl kartu. Rudenė džiaugėsi dėl jų, net kai pačios meilės istorija susiklostė ir ne taip, kaip tikėjosi.

- Viliusai, pavyks visa tai ir toliau nuo pono Holovėjaus slėpti, - tarė. - Juk Džaredas metė mane prieš tris mėnesius, istorija jau turėtų būti pabodusi?

Molė pakilo nuo kėdės, nuėjo prie stalo ir pritūpusi paėmė Rudenės ranką. Pažvelgė į draugę didelėmis žaliomis akimis ir už ausies

užkišo keletą susiraičiusių šviesių garbanų.

- Ir taip, ir ne. Manau, tu taip trokšti judėti toliau, kad pamiršti, jog kai kam tai vis dar skamba kaip naujiena.

Ar tai tikrai tiesa? Rudenė nenorėjo tuo tikėti.

- Išgyvenau. Juk supranti. Galvą aukštyn ir į priekį.

- Ir tau puikiai sekasi. Žinau, kaip stipriai stengiesi.

Rudenė labai brangino draugę, susitiko, kai abi buvo vienuolikos. Iš Los Andželo ji su šeima atvyko atostogų į „Mėnesienos kalnagūbrį“. Čia dirbo Molės tėtis ir šiam mirus Džeimsonas leido šeimai gyventi dvare. Juodvi susipažino, kai ji vedžiojo šunį ir šis, nutrūkęs nuo pavadėlio, pabėgo prie ežero. Molė padėjo rasti augintinį, kol jos sunkaus būdo tėvas apie tai nesužinojo. Tą akimirką užsimezgė draugystė, dar labiau sustiprėjusi, kai kitą vasarą Kinkeidai ir vėl sugrižo ten pat atostogauti. Deja, trečiąsyk į dvarą jie nebevyko ir, nors merginos palaikė ryšį, joms augant viskas pamažu blėso. Tačiau abi žinojo - nesvarbu, kiek laiko prabėgs ar koks atstumas skirs, susitikusios akimirksniu ir vėl taps geriausiomis draugėmis. Jų draugystės tvirtumas paskatino Rudenę atvykti į Ašvilį, kai

Los Andžele viskas ėmė slėgti.

- Ačiū, vertinu tai, - atsakė. - Žinok, daugiau neleisiu nuotakoms atsisakyti mūsų paslaugų.

Molė prikando apatinę lūpą ir Rudenė pajuto jos dvejonės.

- Na... Jei apie tai. Šįryt Makas užsiminė, kad, jo manymu, broliai turėtų prisidėti prie vestuvių verslo. Bent jau kurį laiką. Kol jausimės stabiliau. Galbūt gausime dar keletą užsakymų.

Rudenė to ir tikėjosi. Nujautė, kad Molė gali ją švelniai spustelėti, bet broliai?

- Ką jie išmano apie vestuves? Makui priklauso alaus daryklos, Trevisas virėjas, o kitas brolis? Architektas?

- Taip. Grėjaus sritis - ekologinis tvarumas. Prisideda, kad didelės įmonės dirbtų nekenkdamos aplinkai. Ko gero, su juo ir dirbsi.

- Pastatai ir pamergės. Labai logiška.

Rudenė nenorėjo vartyti akių, bet tai Molė. Ši suprato jos humoro jausmą.

- Makui vis tiek reikia su juo apie tai pasikalbėti. Šiandien Grėjus grįžta į Ašvilį.

- Ilgam?

- Vasarai. Tvirtai nusprendė, kad nenori likti ilgiau, nei privalo.

Rudenei nepatiko mintis dirbti su Grėjumi

Holovėjumi, bet kito pasirinkimo neturėjo. Privirė bėdų ir reikėjo pamėginti kaip nors tai išspręsti.

- Gerai.

- Klausyk, manau, idėja šauni. Grėjus žino, kaip sėkmingai vystyti verslą, nepaprastai gerai gliaudo skaičius. Beje, čia gyveno ir pažįsta daug Ašvilio šeimų, todėl tai irgi gali būti paranku, - Molė atsistojo ir grįžo į kėdę.

Rudenė apglėbė rankomis juosmenį. Nespindėjo optimizmu, tokia jos natūrali reakcija. Viskas klostėsi sklandžiai, kol Džaredas ją metė. Atrodė, tinka jai puikiai - vyras, turintis didelių siekių ir svajonių, protingas ir nuoširdus. Tačiau meilė ir svajonių vestuvės subyrėjo, kai jis didelėje finansų įmonėje Niujorke gavo darbo pasiūlymą su sveiku protu nesuvokiamu skaičiumi nulių. Paprašė vykti kartu, bet abejingai, ir tada ji pirmą kartą pajuto, kad kažin kas tarp jų negerai. Džaredas nerimavo, kad jos šeimos žinomumas gali pakenkti naujoms karjeros perspektyvoms. Į akis to neišrėžė, bet veidas ir galiausiai veiksmai išdavė viską. Troško, kad Džaredas nebūtų apsisprendęs likus vos trims dienoms iki vestuvių, o pasakęs tai anksčiau.

Nors ir skaudėjo širdį, pasirinkusi likti Ašvilyje nesigailėjo. Čia susikūrė karjerą. Šalia jos -

Molė. Jautėsi saugi. Nesiruošė to atsisakyti, bet abejonių kėlė jausmai, kuriuos manė jautusi Džaredui. Jų santykių pagrindas nebuvo pats stipriausias.

- Pati kalta. Įsimylėjau ne tą vaikina.

Molė energingai palinksėjo.

- Žinau, atsiprašau.

Rudenės akyse tvenkėsi ašaros, tačiau nesiruošė verkti net prieš geriausią draugę. Turėjo liautis.

- Viskas gerai. Su Džaredu tiesiog nebuvo skirti vienas kitam.

Ji nusiėmė akinius ir palaidinės krašteliu pablizgino lęšius. Supantis pasaulis apsitraukė migla, tad nedelsdama vėl juos užsidėjo.

- Nesijaudink. Viskas susitvarkys tiek asmeniame gyvenime, tiek darbe. Su Grėjaus pagalba - ir vestuvių versle, - tarė Molė.

Rudenė vis dar nebuvo įsitikinusi, kad tai gera mintis.

- O jeigu atsisakysiu? „Mėnesienos kalnagūbryje“ kaip ir nedirbu. Aš laisvai samdoma vestuvių planuotoja, tad, šiaip ar taip, dirbu sau.

Molė perkreipė lūpas, atrodė, kad prieš ją ir vėl jaučiasi nepatogiai.

- Tačiau mes dalijamės iš vestuvių gaunamu

pelnu ir tu pati neteksi solidžių pajamų. Ar gali sau leisti pasitraukti? Tavim dėta daryčiau viską, kad pateisinčiau brolių Holovėjų lūkesčius.

- Ar mano darbo sutartis gali būti nutraukta?

- Vestuvės yra didžiulis kurorto pajamų šaltinis, o broliai šiuo metu kruopščiai tikrina kiekvieną verslo aspektą. Nori įsitikinti, kad Džeimsono ateitis užtikrinta. Be to, jeigu finansinė padėtis negerės, gali būti, kad nerasime būdo išsaugoti „Mėnesienos kalnagūbrį“.

- Taigi atsakymas yra taip.

- Negalvokime apie liūdniausius scenarijus. Verčiau susitelk į Grėjų ir parodyk jam, kaip sunkiai dirbi, kad visos vestuvės „Mėnesienos kalnagūbryje“ būtų ypatingos.

Draugė Rudenės neįtikino, tačiau optimizmas drąsino nenuleisti rankų.

- Gerai. Aišku, padarysiu viską, ką ir turėčiau. Nesiruošiu pasiduoti dėl keleto nelygumų keltyje. Arba dėl susinervinusios nuotakos mamos.

- Puikus nusiteikimas, - Molė plačiai nusišypsojo ir pakilo nuo stalo.

Rudenė priėmė tai kaip užuominą, jog jų neformalus susitikimas baigėsi, ir taip pat atsistotojo nuo kėdės.

- Ir pažvelk į viską iš gerosios pusės.

- Gerosios pusės?

Molė suėmė Rudenės petį bandydama šiek tiek nuraminti.

- Taip. Grėjus, jei galiausiai tai bus jis, labai patrauklus ir vienišas.

- Prasta mintis kurti romantinius santykius su žmogumi, kurio rankose mano karjera.

Tik kad tai žymiai daugiau, čia - visa ateitis. Apsisprendė likti, tad turėjo imtis visko, kad su-manymas pavyktų.

- Bet dirbti kartu vis tiek turėtų būti smagu, - smalsus žvilgsnis nušvietė Molės veidą. - Gerai pagalvojus, kažgi ar esu apskritai mačiusi jį smagios nuotaikos.

Nekantrauju su juo susitikti.

- Ramiau, Mole. Neįtikinėk manęs domėtis Grėjumi Holovėjumi per daug atkakliai.

Grėjus Holovėjus neseniai parvyko į Ašvilį, tačiau peržengti įtėvio namų slenkstį - tarsi grįžti laiku atgal.

- Sveiki? Makai? - žengė į didžiąją fojė ir pašaukė brolių, šis buvo paprašęs susitikti.

- Aš čia, viršuje! - sušuko Makas iš antro aukšto....